

NR. 2, Anul II, 2014

**PUBlicație EDITATĂ DE CLUBUL
« PRIETENII BIBLIOTECII »**

LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREȘ

ISSN 2286 - 0878

EXPERIMENT

PAGINA BIOGRAFICĂ. R. M. RILKE

Rainer Maria Rilke (n. 4 decembrie 1875, Praga, Imperiul Austro-Ungar - d. 29 decembrie 1926 în sanatoriul Valmont de la Montreux, Elveția) a fost un autor austriac și unul din cei mai semnificativi poeți de limbă germană. Pe lângă poezii, a scris povestiri, un roman și studii privitoare la artă și cultură. A făcut numeroase traduceri în germană din literatura și lirica altor națiuni, în special din limba franceză. Bogata sa corespondență reprezintă o componentă majoră a creației sale literare.

Rilke s-a născut pe 4 decembrie 1875 la Praga, localitate ce aparținea pe atunci, ca și întreaga Boemia, de Imperiul Austro-Ungar. Numele său real a fost **René Karl Wilhelm Johann Maria Rilke**. Tatăl său, Josef Rilke (1838–1906), un om cu un caracter slab, veșnic nemulțumit, după ce a eșuat în cariera militară a devenit funcționar. Mama sa, Sophie „Phia“ Entz (1851–1931), o femeie dominantă și autoritară, se trăgea dintr-o familie înstărită de fabricanți praghezi. În urma eșecului profesional al soțului său, Sophie Rilke suferă din cauza excluderii din înalta societate și, pentru că nici visurile ei privitoare la viața de familie nu s-au împlinit, în 1884 s-a produs ruptura familială.

Nici relațiile ei cu fiul său nu au fost din cele mai bune, fiind puternic afectată de moartea fiicei ei mai mari. Datorită neajutorării emoționale, mama sa l-a legat de sine pe René, forțându-l să joace, într-un fel, rolul surorii sale defuncte. Practic, până la vârsta de șase ani, Rilke a fost crescut ca o fată, fotografiile sale timpurii arătându-l cu părul lung și îmbrăcat cu rochiță.

La presiunea părinților, tânărul Rilke (cu vădite talente poetice și pentru desen), a trebuit să urmeze din 1885 o școală militară, cu profil real, (școala de cadeți din Sankt Pölten) spre a-l pregăti pentru cariera de ofițer. Exigențele instrucției militare și experiența unei societăți exclusiv masculine, l-au traumatizat pe termen lung pe acest tânăr sensibil. Din motive de sănătate, în 1891 Rilke a întrerupt pregătirea militară. Din 1892 până în 1895, s-a pregătit în particular pentru bacalaureat, pe care l-a luat în 1895.

În anii 1895 și 1896 a studiat literatura, istoria artei și filozofia la Praga și la München.

După ce a plecat din Praga, în 1896 Rilke și-a schimbat prenumele *René* în *Rainer*, pentru că viitoarea sa prietenă, Lou Andreas-Salomé, a considerat că acesta este mai potrivit pentru un bărbat care vrea să devină scriitor.

1897-1902: Anii de dezvoltare

În anul 1897, Rainer Maria Rilke a întâlnit-o în München pe Lou Andreas-Salomé (1861-1937), o intelectuală și literată care călătorise mult în viața ei, și s-a îndrăgostit de ea. A urmat o relație tumultuoasă cu această femeie mai în vârstă decât el (ea are 36 de ani iar el 22), și căsătorită, relație amoroasă care a durat până în 1900. Chiar și după ce s-au despărțit, Lou Andreas-Salomé i-a rămas lui Rilke

PAGINA BIOGRAFICĂ. R. M. RILKE

cea mai bună prietenă și sfătuitoare. De un mare folos i-au fost cunoștințele de psihanaliză, și experiența, dobândite în anii 1912-1913 de la Sigmund Freud.

La moartea lui Lou Andreas-Salomé, în anul 1937, Sigmund Freud i-a rostit necrologul, în care a spus că ... *se știe că i-a fost atât muză cât și mamă iubitoare marelui poet Rainer Maria Rilke, care era destul de neajutorat în viață...*

În toamna anului 1897, Rilke a urmat-o pe Lou Andreas-Salomé la Berlin, închiriind o locuință în imediata ei apropiere. În anul 1898 a plecat în prima sa călătorie în Italia, care a durat mai multe săptămâni. În cei doi ani care au urmat, a vizitat de două ori Rusia: în 1899 a plecat cu soții Andreas la Moscova, unde l-a întâlnit pe Lev Tolstoi. În lunile mai-august ale anului 1900 a plecat din nou în Rusia, de această dată numai cu Lou Andreas-Salomé, vizitând atât Moscova cât și Sankt Petersburg, traversând țara de-a lungul râului Volga.

În toamna anului 1900, imediat după ce Lou Andreas-Salomé a luat hotărârea să se despartă de el, Rilke i-a făcut o vizită mai lungă lui Heinrich Vogeler în localitatea Worpswede. Aici, Vogeler avea în proprietate o clădire, cunoscută sub denumirea de Barkenhoff, pe care o renovase în stilul Secession. În *Sala Albă* a casei sale organiza în fiecare duminică întâlniri cu artiști. În urma acestor întâlniri, în primăvara anului următor a avut loc căsătoria între Rainer Maria Rilke și Clara Westhoff. În decembrie 1901 s-a născut fiica lor, Ruth (1901-1972). Dar, deja în 1902, Rilke a părăsit locuința comună și a plecat la Paris, pentru a scrie o monografie a sculptorului Auguste Rodin (1840-1917). Relațiile între Rilke și Clara Westhoff au subzistat pe durata întregii vieți, dar el nu era omul care să ducă o viață de familie, obișnuită pentru un burghez, legat de o singură localitate. În același timp, a început să fie copleșit de griji materiale, putându-și plăti cu greu datoriile prin diverse lucrări la comandă.

1902-1910: Perioada mijlocie de creație

Prima perioadă petrecută la Paris a fost dificilă pentru Rilke, deoarece acest oraș mare, și străin pentru el, i-a insuflat multe temeri. Toate aceste experiențe ale sale, Rilke le-a adunat în prima parte a singurului său roman, *Die Aufzeichnungen des Malte Laurids Brigge* (Însemnările lui Malte Laurids Brigge). Dar tot Parisul i-a prilejuit și întâlnirea cu multe surse de inspirație moderne, precum sculpturile lui Auguste Rodin sau lucrările pictorului Paul Cézanne (1839-1906). În acești ani, Parisul devenise domiciliul principal al poetului. În anii 1905 și 1906, Rilke a fost angajat ca secretar personal al lui Auguste Rodin, care a reprezentat pentru Rilke figura idealizată a tatălui. În mai 1906, puțin după moartea tatălui lui Rilke, Rodin a pus brusc capăt acestei relații contractuale.

PAGINA BIOGRAFICĂ. R. M. RILKE

Principalele creații poetice din perioada pariziană au fost *Neue Gedichte* (Poezii noi) 1907, *Der neuen Gedichte anderer Teil* (Cealaltă parte a poeziilor noi) 1908, care cuprind versuri scrise din 1903 până în 1908, cartea de poezii *Requiem* 1909, precum și romanul *Die Aufzeichnungen des Malte Laurids Brigge* (Însemnările lui Malte Laurids Brigge), început în 1904 și terminat în ianuarie 1910.

1910-1919: Frământări interne și externe

În anul 1912 a apărut o nouă ediție a povestirii sale lirice *Weise von Liebe und Tod des Cornets Christoph Rilke* (Cântul de iubire și moarte al stegarului Christoph Rilke), care a cunoscut o mare popularitate în cadrul seriei noi scose de editura *Insel*.

După apariția "Însemnărilor..." Rilke a intrat într-o perioadă de profundă criză de creație, care s-a terminat abia în februarie 1922, când a reușit să termine *Duineser Elegien* (Elegiile duineze), începute încă din 1912. Acest ciclu de poezii își trage numele de la castelul Duino din Triest, aparținând contesei Marie von Thurn und Taxis, unde Rilke a fost găzduit din octombrie 1911 până în mai 1912. Izbucnirea Primului război mondial l-a surprins pe Rilke în timpul unei șederi în Germania. Îi era imposibil să se întoarcă la Paris: bunurile lăsate de el acolo fuseseră sechestrare, confiscate și vândute la licitație. Cea mai mare parte a războiului a fost petrecută de Rilke la München. Din 1914 până în 1916 a avut o legătură amoroasă năvalnică cu pictorița Lou Albert-Lasard.

La începutul anului 1916 Rilke a fost concentrat și a trebuit să urmeze la Viena un ciclu de instrucție de bază. Prin intervențiile unor prieteni influenți, a fost repartizat să muncească în arhiva de război, iar pe 9 iunie 1916, a fost lăsat la vatră. Rilke a plecat din nou la München, unde a stat aproape permanent, cu o scurtă întrerupere la moșia Böckel din Westfalia, aparținând lui Hertha Koenig. Experiența traumatizantă din timpul serviciului militar, care s-a suprapus peste amintirile încă neșterse ale spaimelor pe care le-a resimțit în școala militară, l-au adus în pragul unei muțenii poetice aproape complete.

1919-1926: Operele târzii

Pe 11 iunie 1919, Rilke a părăsit orașul München pentru a călători în Elveția. Motivul oficial era o invitație pentru a ține o prelegere la Zürich, dar adevăratul motiv a fost dorința sa de a scăpa de tumultul postbelic și de a relua lucrul, întrerupt de atâta vreme, la *Duineser Elegien* (Elegiile duineze). Căutările sale de a găsi o locuință care să fie atât potrivită cerințelor sale, cât și suportabilă material, s-au vădit a fi foarte dificile. Unele din locurile unde a stat Rilke au fost Soglio, Locarno și Berg am Irchel. Abia în vara anului 1921 și-a găsit o locuință convenabilă în turnul castelului din Muzot (în franceză *Chateau de Muzot*) în

PAGINA BIOGRAFICĂ. R. M. RILKE

apropiere de Sierre, în Cantonul Wallis. În luna mai 1922, Werner Reinhart (1884-1951), care era pe post de mecena pentru Rilke, a cumpărat clădirea și i-a pus-o la dispoziție poetului fără a-i cere chirie.

A urmat o perioadă de creație intensă când, după numai câteva săptămâni de muncă, în februarie 1922 Rilke a reușit să termine *Duineser Elegien* (Elegiile duineze). În aceeași perioadă a scris și ambele părți ale ciclului de poezii *Sonette an Orpheus* (Sonete către Orfeu). Ambele volume de poezii sunt considerate drept cele mai reușite ale operei lui Rilke.

Din 1923 a trebuit să lupte cu grave probleme de sănătate, fiind nevoit să se interneze perioade lungi în sanatoriu. Încercând să învingă boala prin schimbarea mediului în care trăia, Rilke a plecat și la Paris, unde a stat din ianuarie până în august 1925. În ciuda stării sale de sănătate, între 1923 și 1926 Rilke a mai scris unele poezii valoroase (de exemplu *Gong* și *Mausoleum*), precum și o mare parte a operei sale în limba franceză, nici până astăzi studiată îndeajuns.

Abia cu scurt timp înainte de moartea sa, s-a putut diagnostica și boala de care a suferit Rilke: leucemie. Poetul a decedat pe 29 decembrie 1926 în sanatoriul *Valmont sur Territet*, la lângă Montreux, iar pe 2 ianuarie 1927 a fost înmormântat în cimitirul din Raron în Cantonul Wallis.

Sursa: http://ro.wikipedia.org/wiki/Rainer_Maria_Rilke

***Cântări îngerești* (fragment)**

Pe înger multă vreme l-am dorit
în brațe prizonier. El s-a supus
și s-a împuținat, eu m-am mărit
și-am fost deodată eu îndurătorul, sus,
și el o rugăciune sfioasă-a devenit.
Atunci l-am pus la loc pe bolta rotitoare,
m-a pus în imediatul din care-a dispărut,
el a-nvățat să zboare, eu, viața muritoare
și iar, unul pe altul, încet ne-am cunoscut.

(Rainer Maria Rilke - Poezii de tinerețe - 1898)

PAGINA BIOGRAFICĂ. E. E. DICKINSON

Emily Elizabeth DICKINSON (n. 10 decembrie 1830 - d. 15 mai 1886) a fost o poetă americană.

Tematica liricii sale curpinde: dragostea, singurătatea, moartea. Prin forța novatoare a operei, concentrarea expresiei poetice în forme epigramatice și densitate metaforică, este o precursoră a imagismului secolului al XX-lea.

Poeziile sale au fost publicate postum sub titlul *Poems* ("Poezii").

Copilărie și adolescență

Emily Dickinson a crescut în sânul unei familii protestante și foarte conservatoare. Tatăl său, Edward Dickinson, care era un om foarte strict, nu numai că a fost judecător în Amherst, dar a ajuns să dețină și funcția de senator al statului, ulterior făcând parte și din Congresul de la Washington, unde reprezenta Massachussets. Educația pe care Emily a primit-o din partea acestuia, i-a marcat cu siguranță caracterul și viața.

Un rol important în viața ei l-au jucat și cei doi frați ai săi. William, fratele ei mai mare, s-a căsătorit cu Susan Gilbert, o prietenă de-a lui Emily, stabilindu-se undeva în apropierea casei părintești. Lavinia, mezină a familiei, cunoscută mai ales sub numele de Vinnie, a devenit și ea un sprijin pentru Emily, ea fiind cea care după moartea scriitoarei, s-a ocupat de colectarea tuturor scrierilor ascunse ale acesteia, cu scopul de a le face cunoscute lumii întregi. Cât timp era în viață, Emily a refuzat tot timpul acest lucru.

PAGINA BIOGRAFICĂ. E. E. DICKINSON

Fiind pasionată de domeniul Literelor, a luat lecții de latină și greacă și a ajuns să fie o scriitoare desăvârșită. În plus, ea a luat și lecții de pian, de canto, de grădinărit (îi plăcea să aprofundeze cele mai ascunse mistere ale Botanicii).

În 1847, când încă nu împlinise 17 ani, s-a înscris la Seminarul pentru domnișoare Mary Lyon din cadrul Mount Holyoke. În acest fel, familia ei a încercat să trezească în mintea tinerei fete, interesul pentru religie, însă niciodată nu a fost posibil acest lucru, deoarece ea era interesată să descopere lucruri despre lumea din jurul ei. Pentru Emily, participarea la acest seminar însemna doar un curs la care lua note bune. La începutul anului următor, după ce s-a îmbolnăvit, s-a întors acasă și a nu mai pășit în acel internat niciodată.

Iubiri ascunse

Două mari iubiri i-au marcat scriitoarei drumul vieții. Deși ceea ce se spune se bazează mai mult pe speculații născute din puține date concrete, cert este faptul că singurătatea ei autoimpusă și mai târziu, izolarea ei, pe care o și aborda în majoritatea poeziilor sale, prin conținutul trist, par să confirme ghinionul de care a avut parte în dragoste.

Prima iubire a cunoscut-o în timpul adolescenței sale. Benjamin F. Newton era un coleg de serviciu al tatălui ei, cu zece ani mai în vârstă decât Emily, fapt pentru care tatăl acesteia le-a interzis să se mai vadă, făcând tot posibilul să-i îndepărteze. Așadar, în 1849, Benjamin s-a mutat din oraș, căsătorindu-se câțiva ani mai târziu, deși păstrase legătura cu Emily prin intermediul scrisorilor. Din nefericire, după puțin timp, acesta a murit de tuberculoză. Moartea acestuia i-a pricinuit o durere imensă lui Emily, care i-a menținut mereu vie prezența, în felul ei.

Cea de-a doua iubire a apărut în 1854, când l-a întâlnit pe Charles Wadsworth, un reverend, care era căsătorit și avea aproximativ 40 de ani. Deși nu s-au văzut de multe ori, a fost suficient ca între cei doi să se nască un sentiment puternic, dar care nu a putut să distrugă barierele dintre ei. Totuși, au reușit să păstreze dragostea în ciuda trecerii timpului sau a distanței, în 1861, Charles luând decizia de a se muta în San Francisco, astfel pierzându-se legătura dintre cei doi. În 1870, Emily a aflat adresa lui și au început să corespundă din nou, iar în cele din urmă, în 1880, s-au reîntâlnit. Nenorocirea s-a năspustit asupra scriitoarei și de această dată, Charles murind la doi ani mai târziu, ceea ce a însemnat o lovitură puternică și greu de depășit pentru aceasta.

Izolarea

În acea perioadă, deși începuse să nu mai iasă din casă, odată cu moartea lui Wadsworth nu a mai dorit să iasă nici măcar din camera ei. Scrisa fără încetare pe

PAGINA BIOGRAFICĂ. E. E. DICKINSON

orice colț de hârtie pe care îl găsea, însă tot ce scria, păstra doar pentru ea, nepermițându-i nimănui să mai citească. În acest fel, reușea să se descarce emoțional, eliberându-se de amărăciune, de disperare, de întrebările care îi treceau prin minte. Niciodată nu s-a gândit că poeziile pe care le scria aveau calitatea necesară pentru a fi publicate și din această cauză i-a refuzat pe toți editorii ziarelor importante din orașul său, care îi propuneau să colaboreze.

Ultimii ani din viață

În 1884 a murit nepotul său, fiul lui William, pentru care avea un devotament profund și special. Acesta a fost începutul sfârșitului. Doi ani mai târziu, mai exact pe data de 15 mai 1886, bolnavă și aproape oarbă, a murit, sufletul ei găsind în sfârșit pacea.

Bibliografie: Danțiș, Gabriela - *Scriitori străini*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1981

Sursa: <http://vidasfamosas.com/2009/07/01/emily-dickinson-poesia-de-infinita-tristeza>

http://ro.wikipedia.org/wiki/Emily_Dickinson

agonia.net

<http://g1b2i3.wordpress.com/2009/12/10/eu-nimeni-sunt-tu-cine-esti-emily-dickinson/>

Eu Nimeni sunt! Tu cine ești?

E. Dickinson

Eu Nimeni sunt! Tu cine ești? Se știe?
Ori poate Nimeni ești asemeni Mie?
Suntem deci o pereche? Taci, nu spune!
Pe dată ar afla o întreagă lume -

Ce jalnic este – Cineva – să fii!
Ce public – ca un Brotac – în zarvă multă
Orăcăindu-și numele – pe când
În admirare – o Mlaștină îl ascultă!

(traducerea Ileana Mihai-Ștefănescu)

EXPERIMENT ARTISTIC.VERSURI

Hajny Erszebet KURUCZ (cls. a X-a B)

Ieri, azi

Doar cu tine mă simt fericită,
Simt că trăiesc.

Ești pastila mea de fericire.

Ieri te-am avut,
Iar azi te-am pierdut.

Ieri mi-ai promis iubire,
Azi suntem o amintire.

Ieri mi-ai dat o șansă,
Azi m-ai lăsat baltă.

**Am crezut că mă iubești,
Dar azi vii și mâine pleci.
Nici nu ști ce îți dorești.**

EXPERIMENT
ARTISTIC.VERSURI

Iuliana CIOROPAN (cls. a XI-a C)

Sufletul tău

Sufletul tău
E gol.
Falsitatea ta
e rece ca gheața.

Banii tăi
nu pot cumpăra
ceea ce îți lipsește
cel mai mult –

inima mea,
făcută de tine
în mii de bucăți.

Carmen POPA (cls. a X-a B)

Se aude...

Se aude ciripitul cald al păsărilor,
Plin de primăvară.
Nu se aude foșnetul de iarbă
proaspătă.

Animalele blânde stau și ascultă ce se
aude.

Se aude, pentru că primăvara
a adus cu ea daruri,
până când primăvara moare.
Se aude glasul cald al foșnetului
copacilor.
Se aud animalele plângând de dorul
primăverii,
Până când ea va reveni din nou pe
țărmurile noastre.

EXPERIMENT ARTISTIC. EXPOZIȚIE DE DESENE

Vineri, 8 noiembrie 2013, au fost selectate lucrările pentru expoziția de desene *“Și noi avem talent ... la desen!”*, organizată de Clubul “Prietenii Bibliotecii”. Cele mai apreciate au fost lucrările elevilor: Flavia Nicoară, Andreea Goga, Esmeralda Berki, Cristian Covaci, Sergiu Oltean, Marius Dandoczi și Ștefan Katona. Ca de obicei, elevii participanți au fost premiați cu cărți și diplome.

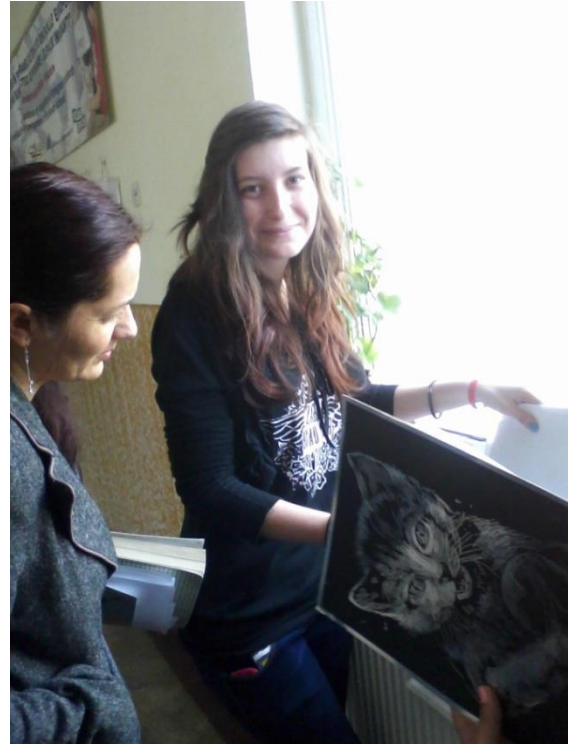

UTILE !!!

20 de titluri din....”Ultimele apariții” de la Polirom

1. *Bucătăria sclavilor*, Kathleen Grissom
2. *Greșeala abatelui Mouret*, Emile Zola
3. *Numele trandafirului*, Umberto Eco
4. *Pentru cine bat clopotele*, Ernest Hemingway
5. *Bătrânul și marea*, Ernest Hemingway
6. *Un motan pe nume Bob*, James Bowen
7. *Inima întunericului*, Josef Conrad
8. *Posibilitatea unei insule*, Michel Houellebeck
9. *Spectrul lui Alexander Wolf*, Gaito Gazdanov
10. *Scriitori în comunism (niște amintiri)*, Ștefan Agopian
11. *Ispășire*, Ivan McEwan
12. *Kafka pe malul mării*, Haruki Murakami
13. *Cimitirul din Praga*, Umberto Eco
14. *Sfârșit și început de secol*, Gabriel Dimiseanu
15. *Ogorul*, Pearl S. Buck
16. *Iarna vrajbei noastre*, John Steinbeck
17. *Cuvintele Fraților Grimm*, Gunter Grass
18. *Despre dragoste*, Sthendal
19. *America*, Frantz Kafka
20. *Amintiri de la Junimea din Iași*, George Panu

Elevii din Clubul “Prietenii Bibliotecii”

Andreea Goga, cls. a XI-a C

Esmeralda Berki, cls. a XI-a C

Ioana Vitan, cls. a X-a C

Laura Mureșan, cls. a X-a C

Denisa Mihălțan, cls. a X-a C

Carina Opreș, cls. a XI-a C

Ambra Piper, cls. a IX-a A

Larisa Ștefan, cls. a XII-a B

Flavia Nicoară, cls. a XII-a C

Alexandru Mureșan, cls. a XI-a B

Radu Todea, cls. a XI-a B

Darius Belegan, cls. a XI-a B

Erszebeth Kurucz, cls. a XI-a B

Ana Maria Litean, cls. a IX-a C

Cristina Selegean, a IX-a C

Timea Șuba, cls. a IX-a C

Daria Andone, cls. a XII-a B

Ioana Morar, cls. a XII-a B

Camelia Rusu, cls. a XII-a B

Nicoleta Dandoczi, cls. a X-a C

Cristina Nuc, cls. a X-a C

Andreia Beko, cls. a X-a C

Cosmina Smochină, cls. a X-aD

Iulia Bârsan, cls. a X-a A

Ioana Rusu, cls. a XI-a C

Iulia Farkaș, cls. a XII-a B

Carmen Popa, cls. a X-a C

Andreia Lăcătuș, cls. a XII-a B

Ileana Stoica, cls. a XII-a B

Mădălina Indrei, cls. a XII-a B

Sergiu Oltean, cls. a X-a C

Mădălina Delamarian, cls a XII-a B

Claudia Herki, cls a IX-a A

Ema Herman, cls. a IX-a A

Gabriel Bota, cls. a IX-a B

Ovidiu Cismaș, cls. a X-a C

DIN CUPRINSUL REVISTEI:

Pagina biografică. R. M. Rilke / pag. 2

Pagina biografică. E. Dickinson/pag. 6

Experiment artistic. Versuri / pag. 8

Experiment artistic. Exp. de desene / pag. 10

Utile / pag.17

Cuprins. Colectivul de redacție /pag. 18

Sponsori / pag. 19

Colectivul de redacție:

Clubul Prietenii Bibliotecii

Redactor: bibl. Luminița Bugan

Colaboratori: prof. Maria Rasa

prof. Maria Pitea

prof. Timea Nagy

prof. Alexandru Vigh

prof. Dorina Bogdan

MULTUMIM SPONSORILOR NOȘTRI !!!

Picasso ne inspiră să ne încercăm talentele "artistice".
Ne punem în practică visurile și ideile, creăm
folosind suport realizat din plăci de gips carton, oferit de

Reducem pierderea de caldură, din suflète, izolând cu polistirenul produs de

lipit cu adeziv produs și oferit de
îmbinarilor dintre plăcile de

. Finisarea suprafețelor de polistiren și a
gips carton este posibilă tot datorită lor.

"Pânza" de lucru realizăm cu vopsea lavabilă oferită de
și

această pânză folosind pigmenți

Redăm culorile toamnei pe

Colorăm cu vopselele oferite de SC FEROMETAL SRL din Ocna-Mureș.
După lăsarea serii iluminăm "tablourile" create cu ajutorul aparatelor electrice oferite
de

S.C. MARELCO S.R.L Cluj - Napoca,
Ti

CU UN MIC SPRIJIN, FACEM O SCHIMBARE URIASA.

Am achiziționat bunuri materiale cu caracter funcțional prin sprijinul oferit de SC Golden
Clothes SRL din Ocna Mureș,

Am confecționat jaluzele verticale pentru
laboratorul electric din materialele oferite de

Și susținute de șinele de perdea oferite de

Echipa de fotbal îmbracă la meci echipamentul sportiv oferit de SC PRODCOMPLEX SA
din Târgu Mureș

Mulțumim că vă pasă !

Elevi și profesori de la Liceul Tehnologic din Ocna-Mures, jud. Alba

Ing. NAGY Timea